

Fred hviler over land og by

B.S. Ingemann

Rud.Bay 1827

Aften

- 1 Fred hviler over land og by,
ej verden larmer mer;
fro smiler månen til sin sky,
til stjerne stjerne ser.
- 2 Og søen blank og rolig står
med himlen i sin favn;
på dammen fjerne vogter går
og lover Herrens navn.
- 3 Det er så stille og så tyst
i himmel og på jord;
vær også stille i mit bryst,
du flygtning, som dér bor!
- 4 Slut fred, o hjerte, med hver sjæl,
som her dig ej forstår;
se, over by og dal i kvæld
nu fredens engel går.

- 5 Som du han er en fremmed her:
til Himlen står hans hu;
dog i det stille stjernesvær
han dvæler her, som du.
- 6 O, lær af ham din aftensang:
fred med hver sjæl på jord!
Til samme Himmel går vor gang,
adskilles end vort spor.
- 7 Fred med hvert hjerte, fjern og nær,
som uden ro mon slå!
Fred med de få, som mig har kær,
og dem, jeg aldrig så!

Ingemann. Tr. i Ljunge: »Harpen« 3.1. 1823, genoptrykt i »Samlede Romancer og Digte« VI, 1846. 3^l opr.: Det er så fredeligt, så tyst. Sidste v. udeladt.